

НОВА ЗОРЯ

український греко-католицький часопис

Видання Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви. Виходить кожного тижня

★ Щоденна молитва

Щоденна МОЛИТВА ДО Господа нашого Ісуса Христа

Мій Господи! Не знаю, чого просити в Тебе! Ти все краще знаєш, що мені потрібно. Ти любиш мене більше, ніж я сам вмю любити себе.

Отче, дай мені, слугі Твоєму, чого і сам я просити не вмюю. Не насмілююсь просити ані хреста, ані втіхи. Просто щиро стою перед Тобою, серце моє повністю відкрите для Тебе. Ти бачиш мої потреби, яких я сам часто не бачу. Зглянься на мене і вчини зі мною по милості Твоїй. Урази і зціли, скинь і підведи мене. Схилийся перед святою волею Твоюю і перед незбагненими шляхами Твоїми. Віддаюсь всеціло Тобі. Не шукаю інших бажань, крім бажання виконати волю Твою. Навчи мене молитися і перебувай в мені завжди, мій добрий Господи. Амінь.

Молись за Україну!

Згідно з постановами Синоду Єпископів УГКЦ від 17 червня 2014 р. пригадуємо заклик до усіх наших вірних та людей доброї волі: кожного дня о 21.00 і надалі єднатися у спільній молитві за Україну.

Відтепер наш часопис — офіційне видання Митрополії

Герб Івано-Франківської Митрополії. Мозаїка, автор – о. Євген Андрухів.

Згідно з рішеннями Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся 30-31 травня 2018 р. в м. Івано-Франківську, Архієпархіальний тижневик «Нова Зоря» було піднесено до статусу офіційного видання Івано-Франківської Митрополії. Відтепер газета «Нова Зоря» стане спільним друкованим виданням та розповсюджуватиметься в усіх трьох єпархіях Митрополії — Івано-Франківській, Коломийській та Чернівецькій.

Слід відзначити, що на державному рівні газета «Нова Зоря» є всеукраїнським виданням, яке можна передплатити в усіх відділеннях «Укрпошти».

Передплатний індекс — 30072.

Нагадуємо, що **передплата на II півріччя 2018 року закінчується 22 червня**. Поспішайте, щоб бути зі своїм улюбленим тижневиком.

Вартість передплати залишається незмінною:

через відділення «Укрпошти» — 17,28 грн. на місяць;
через редакцію — 14,45 грн. на місяць.

Освячення престолу та Хресної Дороги

10 червня 2018 року Божого до храму Успіння Пресвятої Богородиці, що в селі Кукільники Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ, завітав Архієпископ і Митрополит Володимир Війтишин.

Продовження на стор. 2

Згадаймо нашу Бонарівку

3 червня до лемківської церкви св. Кирила і Методія, що в Івано-Франківську, прибули мешканці с. Бонарівка, яких у 1945 році виселили в Радянську Україну. Отож, щоб зустріти односельців, а також їхніх нащадків, прибули бонарів'яни з різних куточків Західної України.

Продовження на стор. 6

Цей тиждень в подіях

15 червня

День захисту людей похилого віку. Відзначається щорічно відповідно до рішення Генеральної Асамблеї ООН.

16 червня

180 років від дня народження Онуфрія Теодоровича (Федоровича) Лепкого (1838–1905), українського мовознавця, літературознавця, церковного діяча.

17 червня

День медичного працівника.
День Батька.

19 червня

Міжнародний день боротьби з сексуальним насильством в умовах конфлікту.

20 червня

Всесвітній день біженців.

Офіційно!

Рішення Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії

стор. 3

Постаті

Улюблений душпастир Михайло Вальницький

стор. 4

День медичного працівника

Люди, які рятують життя

стор. 7

★ Голос Церкви

Папа Франциск: Боже, вбережи нас від спокуси обмовляти ближнього!

Ісус створив нову родину, єдність якої ґрунтується не на кровних узах, але на вірі в Нього. Такою була одна з думок, якою Папа Франциск поділився з прочанами і римлянами, які в неділю, 10 червня 2018 р., зібралися на площі Святого Петра у Ватикані, щоб разом з ним помолитися «Ангел Господній».

Святіший Отець коментував євангельський уривок від святого Марка, в якому розповідається про «дві форми несприйняття», з якими зустрічався Ісус. Перше — з боку книжників, а друге — з боку Його родичів.

Підступ книжників і гріх проти Святого Духа

Наступник святого Петра пояснив, що книжники — це були вчені у Святих Писаннях, завданням яких було навчати народ. Кількох з них послали з Єрусалиму до Галилеї, де почала поширюватися слава про Ісуса. Вони прибули, щоб «дискредитувати Його в очах людей», а тому висунули сер-

йозне та жахливе обвинувачення: «Він Вельзевула має і бісівським князем бісів виганяє».

«У дійсності, — зауважив Папа, — Ісус оздоровляв багатьох недужих, а вони хотіли спонукати інших повірити в те, що Він це робить не Божим Духом, але духом Лукавого, силою диявола. Ісус реагує рішучим і чітким словом, не толерує цього, бо ці книжники, може на-

віль і не усвідомлюючи того, потрапили в найбільший гріх: заперечення і хула проти Божої любові, присутньої в діяннях Ісуса. Богохульство! Це гріх проти Святого Духа, єдиний непростий, як каже Ісус, оскільки починається із замкнутості серця перед Божим милосердям, яке діє в Ісусі».

Ні фальшивим обмовам!

За словами Святішого Отця, ця подія містить пересторогу для нас усіх. Може трапитися, що «сильна заздрість» може спонукати нас неправдиво когось обвинувачувати, зводити наклепи. Мова йде про «смертельну отруту», про злобу, з якою навмисно хочемо знищити добру славу іншої людини.

«Нехай же Бог вбереже нас від цієї жахливої спокуси! А якщо іспитуючи своє сумління, зауважимо, що цей бур'ян проростає у нас всередині, відразу йдімо визнати це в Святій Тайні Покаяння, перше ніж він розвинеться й принесе свої лихі плоди, які є невиліковними», — заклик Папа, перестерігаючи, що наклепи руйнують сім'ї та спільноти.

Нова родина у Христі

В цій розповіді святого Марка бачимо також нерозуміння діл Ісуса з боку Його родичів. Вони були стурбованими, бо Його новий спосіб життя здавався їм безглуздом. Ісус «настільки був доступним для інших», що навіть «не мав часу, щоб поїсти». Отож, родичі вирішили повернути Його до Назарету, прийшли на те місце, де Він проповідував, і попросили покликати Його. «Ось Твоя Мати і брати твої надворі Тебе шукають», — сказали Йому. На що Він відповів: «Хто моя мати та брати мої?» — а поглянувши на тих, які сиділи навколо Нього, додав: «Ось моя мати та мої брати. Бо хто чинить волю Божу, той — Мені брат, сестра і мати».

«Ісус сформував нову родину, яка вже не ґрунтується на природних узах, але на вірі в Нього, на Його любові, яка приймає нас та поєднує між собою у Святому Дусі. Всі, хто приймають слово Ісуса, є Божими дітьми та братами й сестрами між собою», — сказав Папа.

о. Тимотей Т. Коцур, ЧСВВ — Ватикан

★ Слово Глави Церкви

Молодь має відчутти від Церкви не засудження, а розуміння

Є дуже мало мирян і душпастирів, які готові супроводжувати молоду людину. Адже ми можемо писати багато текстів, продумувати стратегію, однак взяти на себе відповідальність за іншу людину, стати поруч і піти з нею по життю — це важко і непросто.

На цьому наголосив Отець і Глава УГКЦ Блаженніший Святослав у суботу, 9 червня, під час зустрічі голів молодіжних комісій Римско- та Греко-Католицької Церков та молодіжних лідерів у рамках першого Всеукраїнського форуму молодіжних лідерів і душпастирів Католицької Церкви у Львові.

«Якщо говорити про серйозні виклики, які є перед нашою молоддю, — це еміграція. Це потужний виклик! Варто говорити про дві форми еміграції: внутрішню та зовнішню. Внутрішня

еміграція полягає в тому, що чимало людей «рухаються» всередині нашої держави... Є потужна внутрішня міграція, яка пов'язана з навчанням, війною та роботою. У чому полягає проблема щодо внутрішньої міграції? Завжди хтось «губиться» дорогою. Якщо хтось був активним членом парафії, молодіжного руху, коли виїжджає на навчання в сусіднє місто — «губиться»... І цілком очевидно, що зовнішня еміграція — це коли людина виїжджає за кордон. У цьому випадку, я вважаю, що кількість людей, які «губляться» дорогою, є значно більшою», — переконаний Предстоятель Церкви.

Він зауважив, що українська молодь не тікає від Церкви. Через певні обставини вона рухається країною чи країнами, але разом із тим потребує Церкви. Вона потребує, щоб хтось нею цікавився, щоб хтось за нею йшов, щоб

про неї знали і на неї звернули увагу. Молодь потребує бути разом з Церквою, одне з одним.

На думку Глави УГКЦ, молодь дедалі частіше вчиться молитися на прощі, а дедалі рідше — в сім'ї, родині, «тому прощі та народна побожність стає чи не головним моментом передавання віри». Він також додає, що молодь прагне живого спілкування, тому з нею необхідно зустрічатися.

«Наша Комісія УГКЦ у справах молоді сконцентрована на внутрішніх справах України. Проте українська молодь стає вселенською молоддю, бо вона виїжджає, вона постійно рухається. Хтось розповідає, що існує маятникова міграція, тому ми маємо вчитися думати вселенськими категоріями», — промовив Блаженніший Святослав.

Окрім цього, він зауважив, що бути молодим у Католицькій Церкві дово-

лі непросто. «Молоді особи бояться, що їх будуть сварити за те, що вони молоді. Адже коли молодь приходиться до храму, то там є купа експертів з минулого століття, які скажуть їй, на яке коліно треба клякати і як треба жити. Натомість є інший меседж Церкви для молоді, який може бути абсолютним революційним: якщо молодь помиляється — її ніхто не засудить. Вважаю, молодь цього дуже потребує», — наголосив Блаженніший Святослав.

Архиєрей додав, що нам варто переосмислити заклик Папи Франциска щодо милосердя. Ми повинні намагатися бути милосердними. Молодь має відчутти від Церкви не засудження, а розуміння та милосердя. Саме тому душпастирі повинні бути з молоддю, супроводжувати її в усьому.

Департамент інформації УГКЦ.

★ Вісті з парафій

Освячення престолу та Хресної Дороги

10 червня 2018 року Божого до храму Успіння Пресвятої Богородиці, що в селі Кукільники Більшівцівського протопресвітеріату Івано-Франківської Архиепархії УГКЦ, завітав Високопреосвященніший Архієпископ і Митрополит Кир Володимир Війтишин.

Перед Архиерейською Літургією було освячено новий престіл. В часі

проповіді Владика Володимир звернув особливу увагу на особистій молитві кожного християнина, а також на частому причасті Пресвятої Євхаристії. «Коли хтось приступає до святого Причастя Тіла і Крові Христової не задумуючись над причиною, задля якої воно дається, той не має жодної користі. А хто

причащається цих святих Дарів достойно, той освячує і оздоровляє не лише свою душу, але й тіло», — сказав Митрополит Володимир.

На урочисту Святу Літургію прибуло багато священнослужителів та вірних, які спільною молитвою просили в Бога миру нашій землі та спокою в родинах. Завершуючи святкове богослужіння, Архієпископ освятив Хресну Дорогу та подякував усім, хто долучився до цієї чудової роботи.

Прес-служба Більшівцівського протопресвітеріату.

★ 3 життя Церкви

Предстоятель УГКЦ відвідає Тернопіль і проголосить нове церковне свято

1 липня Глава і Отець УГКЦ Блаженніший Святослав (Шевчук) відвідає з пастирським візитом м. Тернопіль. Предстоятель УГКЦ очолить Архиерейську Святу Літургію (початок об 11:00) у храмі Матері Божої Неустанної Помочі та проголосить свя-

то Матері Божої Неустанної Помочі, яке, відтак, святкуватиметься щороку в першу неділю липня.

У офіційному проголошенні свята та урочистостях з цієї нагоди візьмуть участь Митрополити та Єпископи УГКЦ, представники братств Матері

Божої Неустанної Помочі України та численні вірні.

Слід зазначити, що встановив празник Матері Божої Неустанної Помочі Синод Єпископів УГКЦ на чолі з Блаженнішим Святославом у Львові 3–12 вересня 2017 року Божого, зваживши

на поширення серед наших вірних культу Матері Божої Неустанної Помочі. Також цього дня відбудеться з'їзд Архидієцтва МБНП.

Прес-служба Тернопільсько-Зборівської єпархії.

★ Офіційно!

Вих. № 230

Декрет

На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і Нероздільної Тройці,
Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю
КИР ВОЛОДИМИР ВІЙТИШИН
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

Єпископам Івано-Франківської Митрополії,
всечесним та всевітлішим отцям, преподобним монахам та
монахиням, возлюбленим братам і сестрам у Христі
Івано-Франківської Митрополії!

Ми, владою Митрополита Івано-Франківського скликали Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся в м. Івано-Франківську 30-31 травня 2018 року Божого.

Головною темою цього Синоду була: «Втілення рішень Синоду Єпископів з 2017 року щодо молитовно-літургійного життя в Івано-Франківській Митрополії». Окрім цього, була розглянута тема: «Оцінка втілення в Єпархіях Митрополії стратегії УГКЦ «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом».

Відповідно до кан. 133 § 1 п. 2 Кодексу Канонів Східних Церков, отримавши схвалення Отця і Глави УГКЦ Блаженнішого Святослава (Вих. ВА 18/208 від 6 червня 2018 року Божого), завершуючи передбачену правом процедуру,

проголошуємо
РІШЕННЯ
СИНОДУ ЄПІСКОПІВ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ
(див. додаток)
і постановляємо,

що вони наберуть чинності через місяць від дня опублікування в газеті «Нова Зоря».

Ці рішення є обов'язковими для виконання в усій Митрополії, зокрема, в межах церковного законодавства, в інститутах богосвяченого життя.

Єпархіальні Єпископи зобов'язані особисто контролювати виконання рішень Митрополичого Синоду на територіях єпархій.

Додаток до декрету становить інтегральну частину даного декрету.

Даний декрет набуває чинності з моменту опублікування.
У Христі Господі

† д-р Володимир Війтишин,
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

о. В. Федун, канцлер

Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
7 червня 2018 року Божого,
в день третього віднайдення голови св. Йоана Христителя.

Вих. № 231

Декрет

На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і Нероздільної Тройці,
Отця, і Сина, і Святого Духа. Амінь.

Божою милістю
КИР ВОЛОДИМИР ВІЙТИШИН
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

Отримавши згоду Синоду Єпископів УГКЦ та згоду Апостольського престолу, Отець і Глава УГКЦ проголосив 13 грудня 2011 року Божого заснування Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ). Івано-Франківська Митрополія УГКЦ охоплює територію в адміністративних межах: Івано-Франківська та Чернівецька області.

Церковне законодавство передбачає можливість скликання Митрополитом Митрополичих Синодів. Синод Єпископів нашої Церкви окреслив права та повноваження цієї інституції 13 вересня 2016 року Божого (п. 17).

З моменту заснування ще однієї Єпархії з осідком в м. Чернівці на теренах Івано-Франківської Митрополії стало можливим скликання Митрополичого Синоду.

Ми, владою Митрополита Івано-Франківського скликали Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся в м. Івано-Франківську 30-31 травня 2018 року Божого.

Отці Митрополичого Синоду на своєму першому засіданні затвердили статут Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії.

Відповідно до кан. 133 § 1 п. 2 Кодексу Канонів Східних Церков, отримавши схвалення Отця і Глави УГКЦ Блаженнішого Святослава (Вих. ВА 18/208 від 6 червня 2018 року Божого), завершуючи передбачену правом процедуру,

проголошуємо
СТАТУТ
СИНОДУ ЄПІСКОПІВ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ МИТРОПОЛІЇ
і постановляємо

впровадити його в законну силу через місяць від дня опублікування в газеті «Нова Зоря».

У справах і питаннях, які не окреслені в цьому Статуті, належить керуватися нормами ККСЦ, а також приписами Партикулярного права УГКЦ та законними звичаями.

Даний декрет набуває чинності з моменту опублікування.
У Христі Господі

† д-р Володимир Війтишин,
Архієпископ і Митрополит Івано-Франківський

о. В. Федун, канцлер

Дано у престольному граді Івано-Франківську
при архікатедральному і митрополичому Соборі Воскресіння Христового
7 червня 2018 року Божого,
в день третього віднайдення голови св. Йоана Христителя.

РІШЕННЯ Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії, який відбувся 30-31 травня 2018 р. в м. Івано-Франківську

1. Затвердити Статут Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії з внесеними поправками адхеріментум терміном на 5 років.

2. Затвердити герб Івано-Франківської Митрополії.

3. Надати згоду на призначення до секретаріату Синоду Єпископів Івано-Франківської Митрополії терміном на три роки наступних осіб:

- о. Ярослав Карп'як — Секретар Синоду;
- о. Віталій Федун — заступник Секретаря Синоду — референт;
- о. Віталій Токар — експерт з канонічних питань.

4. Взяти до уваги звіт про втілення рішень Синоду Єпископів з 2017 року щодо молитовно-літургійного життя в Івано-Франківській Митрополії.

5. Для вдосконалення втілення рішень Синоду Єпископів з 2017 року

щодо молитовно-літургійного життя в Івано-Франківській Митрополії:

- просити Митрополита Івано-Франківського видати звернення до духовенства та вірних Митрополії про молитовно-літургійне життя, взявши до уваги синодальні рішення;
- координаторам Стратегії-2020 «Жива парафія» в єпархіях Митрополії на зборах протопресвітерів ще раз представити напрацювання Патріаршої Літургійної комісії та робочої групи Стратегії-2020, які були прийняті на зустрічі координаторів у грудні 2017 року (див додаток 1);
- пригадати духовенству та вірним Івано-Франківської Митрополії заклик Єпископів КГВА від 17 червня 2014 року щодо молитви кожного дня в 21.00 год.

та посту в середу в Митрополії за Україну;

6. Створити робочу групу з Єпархіальних координаторів Стратегії-2020 «Жива парафія» для напрацювання єдиної стратегії розвитку Івано-Франківської Митрополії УГКЦ, беручи за основу стратегію УГКЦ «Жива парафія — місце зустрічі з живим Христом» та доручити цій робочій групі залучати до праці Голів комісій єпархій Митрополії.

7. Доручити священнослужителям Митрополії сприяти розвитку апостолату чоловіків у парафіях.

8. Взяти до уваги звіт щодо заснування Єпархіального Трибуналу в Чернівецькій єпархії УГКЦ.

9. Надати згоду на піднесення Архієпархіальної газети «Нова Зоря» до статусу Митрополичого та розповсюджувати її в єпархіях Митрополії.

10. Газеті «Нова Зоря» надати статус офіційного видання Івано-Франківської Митрополії.

11. Наступний Синод Єпископів Івано-Франківської Митрополії Української Греко-Католицької Церкви провести 5 жовтня 2018 року Божого.

12. Головною темою наступного Синоду визначити: «Катехитичне служіння в єпархіях Митрополії». Головний доповідач — голова Катехитичної комісії Івано-Франківської Архієпархії УГКЦ, співдоповідачі — голови Катехитичних комісій Коломийської та Чернівецької єпархій.

Голова Синоду:
Митрополит
Володимир Війтишин

Заступник Секретаря:
о. Віталій Федун

★ Постаті

Улюблений душпастир Михайло Вальницький

Народився майбутній душпастир 20 грудня 1859 року в селі Великі Сторожі Сяноцького деканату Перемишльської єпархії. По завершенні навчання у Львівській духовній семінарії його висвятив на священника митрополит Сильвестр Сембратович 1 квітня 1883 року. Потім його перевели до Станиславівської єпархії на посаду катехита. Через два роки він посів парафію у селі Марківці Тисменицького деканату, яку провадив до 1895 року.

Того ж року М. Вальницького скерували на парафію у с. Братківці, де він розпочав активну душпастирську та просвітницьку роботу. Саме в нашому селі за його сприяння у 1897 році було створено товариство «Просвіта». А згодом біля пам'ятного хреста на честь знесення панщини постала й хата-читальня. Разом зі своєю сім'єю о. Михайло проживав у священничій резиденції, яку побудувала у 1886 році сільська громада і яка збереглася до наших днів. Саме тут писалася перлина гомілетики — відомий лист Андрея Шептицького «До моїх любих гуцулів».

Окремо зазначимо, що громада має намір облаштувати в ній музей історії

села. Згадаємо, що тут у 1889 році народився один з трьох його синів, Кирило Вальницький, який навчався у Львові та згодом став відомим юристом, працював у редакціях різних газет. А в 1928 році його обрали до польського сейму і в березні 1930 року як делегат «Сельробу» він брав участь у Європейському селянському конгресі в Берліні. Як багато мрійників, згодом виїхав у велику Україну — до Харкова, де його було безпідставно звинувачено сталінським режимом та репресовано. Слід його загубився у 1937 році...

Проживаючи в Братківцях, о. Михайло Вальницький був добрим господарем: у його підпорядкуванні були 21 морг орного поля, 91 морг сіножатей, а також значна частина лісу під назвою «Ксьондзів дубник», який зберігся до наших днів. Поблизу священничої резиденції розміщувалася домашня господарка, зокрема великі стайні, де утримували коней, корів та іншу маржину. Цю місцину дотепер називають «Ксьондзів луг». Не зайвим буде згадати, що з багатьох питань життєвої та господарської діяльності жителі села звертались за порадою до високоосвіченого о. Михайла.

Хочемо окремо розповісти про дружні стосунки о. Михайла Вальницького зі слугою Божим митрополитом Андреем Шептицьким. Їхня співпраця стала особливо плідною після призначення Андрея Шептицького єпископом Станиславівським. Саме о. Вальницький супроводжував Владика Андрея у 1900 році в його поїзді Гуцульщиною. І саме під враженням від цієї поїздки було написано послання «До моїх любих гуцулів». 21 листопада 1900 року в дерев'яній церкві Преподобної Параскеви владика Андрей Шептицький зачитав свій знаменитий пастирський лист «До моїх любих гуцулів». У той день у Братківцях відбувалася Свята місія, що була виявом поваги до сільської громади та її пароха в день його іменин.

Святкування розпочалося із урочистої зустрічі владика Андрея під мелодійний передзвін величальних дзвонів, яких на той час було п'ять, а вага найбільшого — 450 кг. Хлібом-сіллю на вишитому рушнику і велелюдним зібранням мирян та запрошених гостей зустрічали молодого владика. Архієрейську Святу Літургію в місцевій церкві очолив єпископ Андрей Шептицький у співслужінні з великою кількістю запрошених свяще-

ників. Після зачитування послання та невеликої перерви на відпочинок розпочалися місійні проповіді зі сповіддю. Реколекційні розважання над Святими Таїнствами тривали й після вечірні, яку дуже любив відправляти владика Андрей. Через сповідь, бо каяників було дуже багато, перебування архієрея затягнулося до пізньої ночі...

Душпастирська праця о. Михайла Вальницького в Братківцях тривала до 6 червня 1901 р. Не зайвим буде згадати, що всесесний отець Михайло Вальницький з 1900 року був крилошанином (помічник єпископа) єпископської капітули, а ще — префектом каси деканальної, вдів і сиріт, ординарем, комісаром у справах сервітутових.

З 20 червня 1901 р. єпископ скерує о. Михайла Вальницького парохом у село Кобаки на Косівщині. А в 1911 році отця Михайла кличуть служити до Катедрального храму Святого Воскресіння в Станиславові. Окрім цього, він виконує обов'язки радника єпархіального суду і залишається діяльним крилошанином Станиславівської капітули, активним помічником владика Григорія Хомишина. З тих часів маємо збережений документ — бланк Станиславівського єпископа Григорія Хомишина з печаткою греко-католицької єпископської канцелярії, який підписаний рукою о. Вальницького як заступника єпископа...

Ще одна яскрава і маловідома віха в житті душпастиря — період, коли отець Михайло Вальницький був ректором Станиславівської духовної семінарії (1918-1923 рр.). Тобто його ректорство випало на скрутні повоєнні роки розрухи, економічного, політичного й духовного тиску новопосталої Польщі на галичан-українців.

Помер о. Михайло Вальницький після важкої хвороби 8 квітня 1923 р. у Станиславові, його поховали у капітульній гробниці. У 1982 р. тлінні останки о. Михайла Вальницького були перепоховані на новому цвинтарі у Чукалівці, оскільки старий цвинтар компартійне керівництво наказало знищити.

Ярослав ГАП'ЯК.

с. Братківці Тисменицького району.

На світлинах: о. Михайло Вальницький, оригінальні документи Митрополита Андрея Шептицького та Владика Григорія Хомишина.

Дозволи на шлюб від Андрея Шептицького та Григорія Хомишина

★ Резонанс

Служба Божа — безцінний дар Божого милосердя

Читаючи замітку «Чи варто ходити на Святу Літургію?» («Нова Зоря», ч. 19 2018 р.), мимоволі приходжу до висновку: кожний, хто сумніватиметься у відповіді на дане запитання, нехай прочитає вислови великих учителів Церкви, вміщені у «Молитовнику християнської родини».

✓ **Св. Іван Золотоустий:** «Служба Божа має таку саму цінність, що й смерть Христова на хресті. Хто того дня вислухав Службу Богу, той буде того дня щасливий у праці, в торзі, в подорожі й у всім, і Господь буде кріпити його на душі й на тілі».

✓ **Св. Лаврентій Юстиніан:** «Через Службу Богу грішник допускає прощення, праведник стає ще справедливіший, заслуги помножуються, зменшуються гріхи, слабнуть спокуси диявола, повстають ті, що впали, кріпляться немічні».

✓ **Св. Кипріяні:** «Коли хліб і вино стали освячені, то вони служать на життя й спасіння цілому людському родові, вони є рівночасно ліком і жертвою навилічення недуг і на очищення гріхів».

✓ **Св. Альфонс:** «Служба Божа — це діло найвищого почитання Пресвятої Тройці; вона є наймо-

гутнішим орудником проти пекельних сил; вона відвертає від грішника меч Божого гніву; вона приносить душам у чистилищах найбільшу поміч».

Хто без поважної причини пропустить три недільні Служби, того Дух Святий невидимо відлучає від Церкви, від спасіння. І така людина, сама того не розуміючи, попадає під владу злих духів, які і керують нею, як самі хочуть».

Багато людей кажуть: «Навіщо мені ходити до церкви, якщо я можу і вдома помолитися?». Церковну молитву навіть порівняти з домашньою неможливо. Адже Церква — це куточок неба на землі.

Переступаючи поріг Божого храму, мусимо помічати, що із землі ми ступаємо на небо, що тут, на престолі, невидимо перебуває на Херувимах Сам Господь».

Ця жертва, яку Христос приносить Отцю під час відправи Святої Літургії, є безкровною. Вона для нас, християн, має ту саму цінність і цінність, що й кривава жертва Христа на Голгофі.

Тому дуже важливо брати участь у Службі Божій. Не легковажмо цим. Від цього може залежати наше спасіння і вічне життя в Бозі.

Степан БОВТЮК.

с. Серафінці Городенківського р-ну. Коломийська єпархія.

★ Спільноти

На порозі вічності

«І буде початком тоді мій кінець»
(Леся Українка «Лісова пісня»).

Сонячний літній ранок рясно обсипав дощем людей, котрі поспішали до храму. Високе ласкаве небо ніби благословляло нас, наповнювало душі Божою благодаттю. Радість та водночас щемливе передчуття очікуваної зустрічі огортало всіх життєдайною хвилиною. Сьогодні, в першу неділю червня, на своїй парафії Благовіщення Пресвятої Богородиці ми чекали гостей з Івано-Франківська — місію Апостольства Доброї Смерті, яке діє при церкві Царя Христа отців Василіян.

Тиждень тому на недільній Службі Божій отець-парох Зіновій Семенишин уже вкотре навчав нас, своїх парафіян, що смерть є вінцем нашого життя, переходом у вічність, і від кожного залежить, якою буде ця вічність. Отець наводив приклади зі Святого Євангелія та власного багатолітнього досвіду праці на Христовій ниві, роз'яснював, якою необхідною є для нас ласка гідної зустрічі з Творцем і Спасителем, з Його Співстраждальною Матір'ю. Слова пароха глибоко торкнулись наших душ, прийшло розуміння, що це — не загальні науки, а про нас і для нас. Бо ми, котрі проводжаємо в останню дорогу рідних і близьких, важко переживаємо їх втрату, все ж кудись у далекі закутки душі заганяємо думки про власний відхід з цього швидкоплинного життя.

І ось вони — апостоли Доброї Смерті. Щиро усміхнені, привітні, в розмаїтих вишиванках. Божі слуги, котрі

не шкодують власних сил і часу для людей, щоб допомагати їм зрозуміти сенс життя, що воно має бути святым, готовим до зустрічі з Господом.

— Добре жити — це багато, а добре померти — це все, — наголосив під час проповіді о. Порфирій (Шумило) ЧСВВ, який очолив місію.

Чому в очах декотрих помираючих ми бачимо страх і відчай, а інші закінчують земну мандрівку з усмішкою на устах? Бо перші все життя ганялися за багатствами і приємностями, а на смертному одрі розуміють, що не мають що взяти з собою у вічне життя. Хіба що — гріхи. А інші, які жили праведно й побожно, усвідомлюють, що стоять перед дверима вічного блаженства. А тому не можемо марнувати життя, а готувати себе, щоб колись змогли переступити райський поріг.

Отець Порфирій коротко розповів присутнім у храмі історію створення Апостольства Доброї Смерті, наголосивши, що його покровителькою є Страждальна Мати, котра під хрестом свого Сина прийняла нас за своїх дітей, і святий Йосиф, який мав ласку помирати в обіймах Ісуса і Марії. Усі були глибоко зворушені науками отця, в храмі стояла така тиша, що, здавалося, можна було почути стукіт сердець.

Сестра Даниїла Почтар, настоятелька апостольства, подаючи вписаний лист, сказала: «Це ваш паспорт у вічне життя». Вона розповіла, що братство, яке діє при церкві Царя Христа в Івано-Франківську, є центром Апостольства Доброї Смерті всієї України, а також має шість осередків за кордоном: 2 — в Нью-Йорку,

... не можемо марнувати життя, а готувати себе, щоб колись змогли переступити райський поріг.

2 — в Італії, також у Литві та Іспанії, де є українська діаспора. Всього його членами є 34 тисячі вірних. Наступний рік буде ювілейним — 20 років, відколи наше Апостольство зараховане до Міжнародного Товариства. В найбільших центрах Європи щодня служиться Свята Літургія за живих і померлих членів Апостольства. А в храмі Царя Христа отців Василіян кожної третьої суботи місяця відправляється Служба Божя на вшанування семи мечів Болю Страждальної Матері Божої та за ласку щасливої смерті. Сестра Даниїла також розповіла, що субота після свя-

та Найсвятішого Серця Ісуса є празником Співстраждальної Матері, і в цей день (цьогоріч припадає на 16 червня) члени Апостольства отримують повний відпуст на загальних умовах. І хоча таку ласку ми можемо отримати і в інші великі свята, вшанування Покровительки Апостольства є для нас особливим, своєрідною Пасхою. Вона розповіла, що молитви членів Товариства поширюються на рідних і близьких, ними ми допомагаємо їм щасливо відійти з цього життя.

Недільна Служба Божя супроводжувалася прекрасним співом тріо гурту «Жива вода» Апостольства Божої Матері, Покровительки Доброї Смерті Царя Христа в складі Марії Ортинської, Оксани Фернюк і Марії Андрусак. Вони також своїми ангельськими голосами прикрасили відправу Молебня до Найсвятішого Серця Ісусового та суплікацію, яку традиційно о. Зіновій служить кожної першої неділі місяця.

Отець Порфирій ЧСВВ прочитав молитву на оздоровлення душ і тіл, благословив присутніх і звершив миропомазання. Усі парафіяни побожно приступили до мощей блаженного Кир Йосафата Коциловського, з благословення і безпосередньої участі якого організовувалися в Україні перші осідки товариства.

Цієї благословенної неділі членами Апостольства Доброї Смерті стало 88 вірних. Наше товариство є першим у Долинському деканаті. Зареєстроване воно під номером сто. Маємо надію, що кількість його членів зросте до цієї цифри, бо до ревнителів п. Оксани Лапій звертаються все нові люди.

Марія СТОГНІЙ,
членкиня Апостольства Доброї Смерті церкви Благовіщення Пресвятої Богородиці смт. Вигода.

★ 3 життя парафії

Пресвята Євхаристія — свято Найвищої і Найсвятішої Тайни Вівтаря

«Я — Хліб живий, що з неба зійшов. Коли хтось цей Хліб їстиме, житиме повіки» (Ів. 6, 51).

Цього року на парафії святого апостола Андрія Первозванного у м. Долина свято Пресвятої Євхаристії відзначали по-особливому, адже напередодні святкування, з 4 по 9 червня, при церкві діяв євхаристійний табір. Впродовж духовного тижня учасники мали можливість глибше пізнати безмежну і жертвну любов Христа, розважати про найбільшу Таємницю християнської віри — Його незбагненне упокорення та укрітня під видами хліба і вина, подбати про справжню поживу для своєї душі. Перегляд відеофільму «Марчеліно, хліб і вино», духовні естафети, досвід ділення, молитви..., зрештою, весь час, посвячений для Бога, — це час гідної Адорації та дорогоцінний час, заощаджений на вічність.

Дізнатися про історію свята Божого Тіла, євхаристійні чуда та феномени в житті святих було цікаво не лише дітям, а й дорослим. І до сьогодні перед очима — маленька осиротіла у 5-літньому віці дівчинка (народилася 1193 року неподалік від бельгійського м. Льеж), яку взяли під опіку сестри монахині Августиніанки в Монт-Корнільйоні, де, присвятивши все своє життя Богові, вона стала святою.

Свята Юліана відзначалася неабиякими чеснотами та любов'ю до Найсвятіших Тайн, Господніх Страстей, Матері Божої та після багатьох днів молитви одержала ласки містичних переживань і Божий наказ: «Відсутність свята, яке Я прагну започаткувати, спричиняє Мені біль в Моїй воюючій Церкві. Це свято Найвищої і Найсвятішої Тайни Вівтаря. Дотепер цю таємницю відзначали тільки у Великий четвер. Але в цей день розважають над Моїми Страстями і Смертю. Тому Я хочу встановити інший день для вшанування Найсвятіших Тайн Вівтаря християнським світом...».

У 1264 році папа Урбан IV видав буллу, у якій встановив свято Божого Тіла, що припадало на перший четвер після свята Пресвятої Трійці, а також надав багато відпустів віруючим, присутнім у цей день на Службі Божій. За час правління папи Йоана XXII почали вшановувати Євхаристійні Дари публічно. І до сьогоднішнього дня в багатьох католицьких країнах свято Божого Тіла вважається національним святом, що урочисто вшанується прекрасною процесією не лише обходом довкола храмів, як у нас, а й вулицями міст.

На теренах Долинщини у деяких селах також є свій чудовий звичай — з Божими Дарами робити обхід довкола села. Зокрема у моєму рідному селі

Слободі-Болехівській, де до 1946 року була греко-католицька громада, й донині зберігся цей чудовий обряд: священик із вірними цілий день присвячують час на Адорацію Євхаристійного Христа та відвідини з Найсвятішими Тайнами всіх мешканців села. А люди із хат виходять на повітря своїх обійсть, виносять ікони, вбрані рушниками та прикрашені букетами квітів, спільно моляться за Боже благословення для цієї родини і всіх мешканців.

Вшановуючи утаєного Христа, діти нашого храму устеляли дорогу квітами перед священнослужителями, які несли Божі Дари. Хоча наша парафія святого апостола Андрія Первозванного — наймолодша у місті, ми маємо свої духовні практики: євхаристійні зустрічі напередодні свята Пресвятої Євхаристії, дитяча Свята Літургія у Четвер, участь дітей та молоді у вечірній, благословення на збирання квітів, як це було цьогоріч. Будемо це й надалі практикувати та віримо, що хороші духовні традиції нашої спільноти стануть своєрідною школою духовного життя та зростанням у Божій любові.

Уляна ДМИТРІВ,
катехит парафії св. ап. Андрія Первозванного УГКЦ м. Долина.

✦ Християнське виховання

Останній дзвоник у катехитичній школі

Восьмого червня цього року пролунав «останній дзвоник» в недільній школі Катедрального храму Успіння Пресвятої Богородиці в Чернівцях. Веселі вакації розпочалися! Радіють діти, радіють батьки. Попереду — християнські табори, «Канікули з Богом», оздоровлення з батьками в зелених горах та на синіх морях і, звісно, все це з Богом. Останній дзвоник — веселий дзвоник. Недільна школа катедрального храму налічує 100 дітей.

Та найбільш з усіх радіють сьогодні «першопричасники». Це їм сьогодні Єпископ Чернівецький Преосвященний Йосафат Мошчич всім тридцятьом виставив омріяні «дванадцять». Діти завершили курс навчання «До першої сповіді й урочистого Причастя». Шістдесят запитань, які були приготвлені до іспиту, виявилися для учнів легки-

ми, а для батьків, котрі також були присутні на підсумковому іспиті, — тришечки складними.

Цьогорічний випуск недільної школи — перший, тому й запросили на цей незабутній захід Преосвященного Владика Йосафата.

Відкритий підсумковий урок проходив також за участі адміністратора катедри отця Валерія Сиротюка та піддиякона Петра Похмурського. Катехит школи пані Оксана Сиротюк також сьогодні із своїми вихованцями складала іспит фахової підготовки. Своїми відповідями діти приємно вразили усіх присутніх. Владика Йосафат висловив щирі слова подяки учням, батькам та катехиту пані Оксані за якісну працю. На завершення єпарх Чернівецький уділив дітям своє Архиєрейське благословення та запросив батьків з дітьми після канікул на другий рік навчання в недільній школі.

*Петро ПОХМУРСЬКИЙ,
Чернівецька єпархія УГКЦ.*

✦ Наші традиції

Дев'ятий четвер у Петранці

Здавна в селі Петранка (нині — Рожнятівського деканату в Дев'ятому четвері по Пасці) практикується освячення поля. Не став винятком і цьогорічний, який випав на 7 червня.

Богослужіння на свято Торжественного поклоніння Пречистим Тайнам Тіла і Крові Господа нашого Ісуса Христа, або Дев'ятий четвер, переноситься на неділю. А в самий четвер мешканці села процесійно йдуть до спеціально обладнаних у полі криничок. Поряд із ними встановлені хрести.

У цьому бойківському селі — дві церкви: Перенесення мощів св. Миколая — в долишній його частині, і Святого мученика Юрія (Василія Великого) — в горішній. Парафіяни церкви св. Юрія разом зі своїм душпастирем о. Юрієм Сенічаком, який на цій па-

рафії з 2003 року, того дня йдуть до польової кринички, що знаходиться неподалік — в урочищі Глибокий потік.

Вірні церкви св. Миколая долають півсела. Криничка, біля якої проходить

освячення, знаходиться на межі з сусіднім селом — Середнім Угриновом Калуського деканату. Щороку тут петранчани зустрічаються з мешканцями Угринова, які теж приходять до цієї кринички з процесіями.

— Я несу свій священничий обов'язок у Петранці вже 27-й рік, — каже адміністратор церкви св. Миколая о. Володимир Лесюк. — Коли прийшов сюди, то старші люди мені розповідали, що давна ходили святити кринички. Тому, коли після майже 30-річного закриття храмів у Петранці в кінці 1980-х років вони почали діяти, цю практику відновили. Продовжуємо її і ми. Адже чин благословення поля записаний у Требнику. А його родючість має надзвичайно велике значення для майбутнього урожаю, що було і є дуже важливо для українського селянина.

Того четвергового дня Молебень до Серця Христового біля кринички відбували греко-католицькі священники цих двох сусідніх сіл — о. Ярослав Мельник і о. Володимир Лесюк. Вони також провели освячення води. З проповіддю на тему Святої Євхаристії, її значення для кожного християнина до присутніх петранчан та угринівців звернувся о. Володимир Лесюк.

Кринички, біля яких щороку здійснюється чин благословення поля, відрізняються від звичайних. У горішній Петранці навіть у засушливі роки вона не пересихає. Як стверджують старожили, вода з кринички на межі двох сусідніх сіл має цілющі властивості. Кажуть, допомагає виликувати очі.

Дарія ОНИСЬКІВ (МЕЛЬНИК).

На світлині: (із соцсторінки Миколи Микитчука): воду біля польової кринички освячують (зліва направо) оо. Ярослав Мельник і Володимир Лесюк.

✦ Пам'ять

Згадаймо нашу Бонарівку

У неділю, 3 червня, до лемківської церкви св. Кирила і Методія, що в Івано-Франківську, прибули звідусіль мешканці с. Бонарівка.

Село Бонарівка знаходиться у Польщі, недалеко від міста Коросно, що у Підкарпатському воєводстві. На північ від Коросна був наче «острів» на польській етнічній території. Тут розкинулися десять сіл, мешканців яких у 1945 році виселили в Радянську Україну, між ними — і бонарів'ян. Лиха доля їх розкидала на кілька західних областей. Отож, щоб зустріти односельців, а також їхніх нащадків, до Івано-Франківська прибули бонарів'яни зі Львівщини, Тернопільщини та різних районів Прикарпаття.

Отці Анатолій Дуда-Квасняк та Богдан Лиско відслужили Святу Літургію, а також панахиду за померлих мешканців Бонарівки. Отець Анатолій виголосив чудову проповідь про зелену Бонарівку, про давню дерев'яну бонарівську церкву, де і йому довелося побувати.

По обіді усі зібрались в Обласній універсальній науковій бібліотеці, де мав починатися захід «Згадаймо нашу Бонарівку!». Бонарів'яни вщерть заповнили простору світлицю. На столах читального залу розмістилася

імпровізована виставка старих бонарівських фотографій та інших раритетів, пов'язаних із селом. Її експонати привезли сюди представники різних бонарівських родів. У Бонарівці було багато громадських та парафіяльних організацій, діяв хор, ставились театральні спектаклі, часто відбувались різні курси, діяв кооператив.

На початку присутніх благословив о. Ігор Андрусак, який служить у храмі Покрови Пресвятої Богородиці УГКЦ села Глибока, що поруч із селищем Отинія. Більшість його парохіян — вихідці з Бонарівки, їх діти та внуки. З ними він і приїхав до обласного центру.

Почалась зустріч чудовою, але сумною піснею «Зашуміли ліси» у виконанні Дарії Совтисік з Глибокої. А далі повели її ініціатор цього дня села, голова «Лемкоclubу» Анна Кирпан та нащадок бонарів'ян, співорганізатор свята Орест Шуплат. Присутні побачили на екрані краєвиди села, давні фотознімки, пригадали його історію. Почули розповідь журналістки Наталії Асатурян, батько якої, Зиновій Буцьо, теж бонарів'янин. Заспівали разом під ке-

рівництвом Івана Кушніра, колишнього багаторічного керівника знаменитого лемківського хору «Лемковина».

Давні пісні з Бонарівки виконав ансамбль з с. Глибока Коломийського району, де оселилось найбільше бонарів'ян. Читали свої поезії бонарівські поети Лешко Смагула та Микола Голей. А Зиновій Кочмарський розпові-

дав, як зі Львова мандрував до Бонарівки на велосипеді.

Учасники Дня Бонарівки ніяк не хотіли розходитись, і якби не довелося замикати читальний зал, то ще довго би спілкувалися і згадували. А о. Богдан Лиско запропонував такий «День села» проводити щороку у другу неділю після свята Зіслання Святого Духа в лемківському храмі св. Кирила

і Методія м. Івано-Франківська. Пропозиція сподобалась, і за рік бонарів'яни обіцяють зустрітись знову. Також мають на меті разом поїхати в рідне село.

До речі, о. Лиско — теж із цього села. Священик розповів, що його дідусь Петро Лиско та бабуся Анастасія Совтисік після примусового виселення з Бонарівки опинились у с. Білка

Городенківського району. Вони завжди згадували рідний дім, зберегли мову, традиції. Дідусь важко працював на донбаських шахтах. Їх уже немає з нами, але Лисків завжди згадують добрим словом. От хоча б за те, що вони спричинились до будівництва у селі нової церковці. Подібно, як і лемки с. Глибока, переселенці в Білці були ініціаторами спорудження

храму. А нещодавно вихідці з Бонарівки брали активну участь у спорудженні церкви святих Кирила і Методія в Івано-Франківську. Добра слава Бонарівки — села культурного, побожного, патріотичного — не згасає...

О. БИСТРИЦЬКА.

На світлині: під час зустрічі в обласній бібліотеці.

★ Перше Причастя

Без Тебе, Христе, життя нема

10 червня 2018 року Божого, у свято Пресвятої Євхаристії, в парафії св. Миколая м. Городенка Коломийської Єпархії УГКЦ відбулося свято Першої Сповіді та урочистого Святого Причастя.

Напередодні, у суботу, 17 наймолодших парафіян перший раз у своєму житті приступили до Таїнства Покаяння. В неділю зранку під час Божественної Літургії діти прийняли до своїх маленьких сердець Євхаристійного Ісуса у Святому Причасті. До Першої Сповіді та Святого Причастя діти ретельно готувалися впродовж цілого року в супроводі сотрудики церкви Святого Миколая м.Городенка о.Богдана Сілецького, приходячи з батьками щонеділі до парафіяльного храму на катехитичні науки.

Під час проповіді парох храму св. Миколая о. Микола Вонсуль наголосив, що кожен християнин покликаний Богом до святості. «Дорога до святості не є легкою — на ній людина зустрічає дуже багато труднощів та перешкод. Однак Господь скріпляє нас своїм даром Пресвятої Євхаристії — Своім Тілом і Пресвятою Кров'ю. Євхаристія — це духовна пожива, яка дає нам правдиве життя, у якому перебуває Бог», — зазначив проповідник.

Після завершення Святої Літургії о. Микола згідно з виробленою традицією парафії подарував дітям вервички, молитовники та пам'ятні альбоми про перше Святе Причастя, побажавши Божого благословення і Божого зміцнення на дорозі до святості. Звертаючись до батьків, священник подякував їм за зусилля у християнському вихованні дітей, заохочуючи й надалі виховувати їх у християнській вірі та прикладом свого життя передавати їм любов до Бога й ближніх. Після молитви у храмі свято Першого Причастя продовжилося на парафіяльному подвір'ї, де діти разом із священниками, батьками, хресними та запрошеними гостями мали можливість розділити радість свята духовними піснями.

о. Богдан СІЛЕЦЬКИЙ.

★ 3 поетичного блокнота

Духовні поезії із збірки Івана Драбчука

Нещодавно побачила світ нова збірка поезій нашого постійного дописувача, історика-краєзнавця, педагога і поета Івана Драбчука «Вишнева заметіль». Це уже п'ята поетична збірка талановитого майстра слова. Основні теми, які порушує автор у книзі, — це любов до малої батьківщини, пошук сенсу людського буття, оцінювання змісту прожитих літ, оспівування людських почуттів тощо.

Значне місце серед творів займають також духовні вірші, у яких Івана Драбчука хвилюють одвічні питання, пов'язані з вірою у Бога. Автор дякує Всевишньому за той талант, яким Господь його наділив і завдяки якому він може писати. Поезії автора і прості, і проникливі водночас. Ними автор спонукає кожного читача задуматися над життям і закликає його прожити із Богом та молитвою.

Ісусе мій, як я Тебе люблю,
До Тебе йду, здолавши перешкоди,
І кожне слово з Біблії ловлю,
Яке колись Ти сіяв між народи.

Ісусе мій, у Тобі — суть життя,
Ти Всесвіту безмеж і тиха вічність,
Минуле Ти моє і майбуття,
Твої закони — праведні й одвічні.

Ісусе мій, мене не покидай,
Коли у даль несуть життєві роки.
І хоч для мене недосяжний рай,
Я по Тобі звірю свої кроки.

Ісусе мій, Ти в серці назавжди —
Від першого його малого стукну.
Ти, мов ковток цілющої води,
Що творить незбагненну з небом злуку.

Що після нас? На цвинтарі — хрести,
А перед нами — світлий вирій неба...
Це за життя їх треба нам нести,
Щоб вибратися з мороку Ереба.

Що після нас? На цвинтарі — хрести,
Дубові, кам'яні чи металеві,
Їх ми отак через життя несли.
Чи нерви наші не були сталеві?

Та кожен з нас несе в житті свій хрест,
Життя легкого в світі не буває.
Он лід на річці нашій уже скрес,
Вода із льодом вдалеч вирушає.

Отак і ми, спочивши у полях,
Берем свій хрест і йдемо за рікою.
Ріка життя у кожного своя,
Та Бог десницею тримає нас легкою.

★ День медичного працівника

Люди, які рятують життя

У третю неділю червня країна відзначає День медичного працівника. Немає такої людини, яка б не стикалася у своєму житті з медициною. Кожен хоче прожити довге життя, а для цього треба попереджати появу хвороби або лікувати, якщо вона вже з'явилася. Вітаємо усіх працівників медичної сфери, які рятують людям життя, лікують їхні тіла, дбають про психологічний стан.

Любов Петрівна Дудяк, лікар-фізіотерапевт, розповідає, що незважаючи на те, що зараз літо, гаряча пора, у стінах поліклініки №3 м. Івано-Франківська людно. У їхньому відділенні водовідновного лікування отримують допомогу травматологічні, неврологічні хворі, пацієнти із розтягненням сухожиль, укусами комах. Водні процедури мають профілактичний характер: це душ Шарко, циркулярний душ, підводний душ-масаж є профілактикою остеохондрозу, сколіозу, вегетосудинної дистонії.

Любов Петрівна каже, що до них приходять міські і сільські пацієнти. Їх спочатку обстежують, що їм можна, а що — ні, а тоді роблять призначення. Якщо пацієнт не належить до їхньої поліклініки, то повинен з собою мати медичну карточку, завдяки якій можна побачити стан здоров'я і також надати певні види послуг.

Андрій Васильович Бойко — масажист поліклініки №3. Він розповідає, що до нього та його колег найчастіше звертаються пацієнти з діагнозами: остеохондроз, сколіоз, грижа міжхребцевих дисків. Щодня його, як спеціаліста, відвідують 13 пацієнтів.

Через малорухливий спосіб життя у людей спазмують м'язи, утворюється застій крові, внаслідок чого відкладаються солі, що призводить до остеохондрозу. Гаджети, комп'ютери, довге сидіння перед телевізором також сприяють цьому захворюванню. Сколіоз переважно з'являється у підлітковому віці. Андрій Васильович радить постійно стежити за дітьми, бо в цей час ще можливо завдяки масажу допомогти їм. У старшому віці, коли хребет сформований, масаж малоефективний.

Після сильного перевантаження, підняття непосильно важкого вантажу може виникнути грижа. Щоб до цього не дійшло, потрібно робити профілактичні масажі. Досить ефективним також є плавання. Коли люди плавають, всі їхні м'язи працюють, а хребет стає в норму.

Пан Андрій каже, що досить корисно повисіти на перекладині або робити вправи на дошці Євмінова. Мануальна терапія на деякий час запобігає симптомам, а основне лікування — це операція. Якщо хтось бажає пройти курс масажу, потрібно в реєстратурі взяти талон до терапевта чи невропатолога й отримати направлення.

Медичним працівникам люди довіряють найдорожче, що у них є, — своє здоров'я, а це вимагає від лікарів сучасних знань, високої самовіддачі і краєвих людських якостей.

День медичного працівника — це свято не лише лікарів, а й фельдшерів, медсестер, молодшого персоналу, адже жоден сучасний прилад не замінить чуйного й уважного ставлення до хворого. Зі святом вас, медики!

Юлія БОЄЧКО.

На світлинах: Любов Дудяк, Андрій Бойко.

★ Вітаємо!

Парафіяни церкви св. Архистратига Михаїла с. Іванівка Богородчанського деканату на чолі з о. Зіновієм Братиною та сотрудином о. Віталієм Козінчуком вітають з днем народження

о. Петра МИКИТЮКА.

Дорогий отче! Прийміть від нас слова подяки, шани й любові за Вашу працю! Хай Милосердний Господь укріпляє Ваше здоров'я, додає сил, витривалості, мужності нести щоденного хреста. Молимося до Пресвятої Богородиці, нашої улюбленої Матері, хай покриває Вас

своїм омофором! Щастя, радості від життя, миру, любові Вам і Вашій родині!

Парафіяни храму св. Івана Христя с. Загвіздя Лисецького деканату, о.-митр. Іван Шевчук, спільноти «Матері в молитві» та Апостольства Доброї Смерті вітають із 45-річчям сотрудики

о. Івана МИСЛЮКА.

Хай обминають Вас тривоги,
Хай Бог дасть щастя на путі,
Хай світла й радісна дорога
Щасливо стелиться в житті.
Хай Господь щохвилі з Вами чуває
І радо в труді завжди помагає.
А Мати Небесна візьме під опіку
Вас і родину від нині й довіку.

Молитва за гарний урожай

Греко-католицька громада храму Різдва Христового селища Букачівці традиційно щороку просить в Бога благословення на добрий врожай. Парафіяни на чолі з отцем-митра-

том Мирославом Любінцем виходять в поле, де він читає спеціальну молитву та освячує плоди людської праці.

Люди щиро моляться, бо від гарного врожаю залежить їхнє майбутнє.

На світлині Михайла Мазура: о. Мирослав Любинець освячує пшеничне поле.

Словник-антисуржик

Мова — душа нації!

Мовні неохайності, що часто зустрічаються

Неправильно

- * Щикатурка
- * Відкрити форточку
- * Прихожа
- * На другім етажі
- * Щотчик

Правильно

- * Штукатурка
- * Відчинити квартиру
- * Передпокій
- * На другому поверсі
- * Лічильник

Підготувала Людмила ІВАНОТЧАК.

Жартома про серйозне

Оголошення

Національний з'їзд Сім'ї Найсвятішого Серця

17 червня в с. Гошів на Ясній Горі відбудеться VI Національний з'їзд Сім'ї Найсвятішого Серця з нагоди 27-ї річниці молитовної спільноти України.

Програма:

9.00 — реєстрація учасників.
10.45 — молитовне правило, вервиця.
11.00 — урочиста Свята Літургія. Акт віднови посвяти Найсвятішому Серцю. Уділення благословення з відпустом.

13.00 — спільна трапеза.
14.00 — пісні на карельйоні.

Учасники мають мати: молитвенник, свічку, бути готовими до представлення молитовної спільноти.

Ласкаво запрошуємо до участі членів Сім'ї Найсвятішого Серця Ісуса та всіх бажаючих.

Контактні телефони:

050-77-95-340; 068-63-58-525.

**ЗАПРОШУЄМО
на IX з'їзд
Апостольства
Доброї Смерті,**
який відбудеться
**30 червня —
1 липня 2018 р. Б.**
на ЯСНІЙ ГОРІ в Гошеві

(с. Гошів, Долинського р-ну, Івано-Франківської обл.)

З'їзд розпочнеться 30 червня о 14 год. (субота)

Виїзд з Івано-Франківська 30.06 о 11³⁰ год. (від Храму Царя Христа, вул. Незалежності, 181)

Запис у сестри в захристії при храмі Царя Христа.

Духовний провідник — о. Порфирій, ЧСВВ
Апостольство Доброї Смерті

Вічна пам'ять!

Парафіяни, церковний комітет, хори, молитовні спільноти храму Архистратига Михаїла с. Вовчинець Івано-Франківської міськради висловлюють щире співчуття о. соратнику Володимирі Містерману

з приводу тяжкої втрати — смерті
брата Романа.

Нехай Милосердний Господь упокоїть його душу в місці світлому і спокійному, де всі святі й праведні спочивають.

Вічна йому пам'ять!